

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของคะแนนจากแบบวัด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นข้าราชการตำรวจจังหวัดปัตตานี สังกัด ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี จำนวน 15 หน่วยงาน ในปี พ.ศ. 2544 จำนวนทั้งสิ้น 1,151 คน ซึ่งได้ มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 355 คน ทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 409 คน ทดสอบครั้งที่ 3 จำนวน 387 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 80 ข้อ และคัดเลือกโดยการหาคุณภาพรายข้อ ให้เหลือ 48 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อองค์การตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี เพื่อประสานงานในการเก็บข้อมูล
2. เตรียมแบบวัด วางแผนเก็บข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบวัดไปเก็บรวบรวมข้อมูล ณ สถานีตำรวจ

แต่ละแห่ง ด้วยตนเอง

4. นำข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งผลการสอบวัดมาตรฐานให้คะแนน หากคุณภาพของแบบวัดของการสอบแต่ละครั้ง และสร้างเกณฑ์ปกติ ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOWS (Statistical Package for the Social Science) ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาค่าอำนาจจำแนกของ ข้อความรายข้อด้วยการทดสอบที (t - test) แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มตัวอย่าง
2. การประมาณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas}) และค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known-Group Technique)
4. สร้างเกณฑ์ปกติ โดยการแปลงคะแนนดิบเป็นค่าเปอร์เซนต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score)

สรุปผลการวิจัย

1. การประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบวัด
แบบวัดความมีวินัยในตนเองดังกล่าว ได้ผ่านการประเมินคุณภาพขั้นต้นโดย ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่าง พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านย่อย และ นิยามความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน และประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับ พฤติกรรมบ่งชี้ รวมถึงพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา มีข้อความจำนวน 7 ข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IC) ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อความดังกล่าว และได้ข้อความ จำนวนด้านละ 16 ข้อ รวมทั้งหมด 80 ข้อ แล้วนำไปใช้ทดสอบครั้งที่ 1
2. การคัดเลือกข้อความโดยการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัด
ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความมีวินัยในตนเองซึ่งมีจำนวนข้อความ 80 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้าน จะปรากฏผลดังนี้

ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.186 ถึง 17.237 มีข้อความที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 1 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 7.445 ถึง 17.237

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.160 ถึง 11.733 ทุกข้อผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.135 ถึง 11.773

ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.707 ถึง 14.715 ทุกข้อผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.705 ถึง 14.715

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -2.730 ถึง 14.122 มีข้อความที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 4 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.978 ถึง 14.122

ด้านความอดทน จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -4.076 ถึง 11.386 มีข้อความที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 3 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 8 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.810 ถึง 11.386

ในการพิจารณาคัดเลือกข้อความ ผู้วิจัยได้ใช้การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก ความครอบคลุม และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดในแต่ละด้าน ซึ่งจะประมาณจากข้อความ ที่จะคัดเลือกไว้ เพื่อกำหนดว่าจะคัดเลือกไว้จำนวนกี่ข้อ และข้อใดบ้าง

3. การหาคุณภาพของแบบวัด

3.1 การประมาณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ปรากฏผลดังนี้

ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8472

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8434

ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8283

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7966

ด้านความอดทน จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8910

แบบวัดความมีวินัยในตนเองทั้งฉบับ จำนวน 48 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9616

3.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known-Group Technique) โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ปรากฏผลดังนี้

ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t - value) เท่ากับ 7.592

ด้านความรับผิดชอบ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t - value) เท่ากับ 7.501

ด้านความเป็นผู้นำ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t - value) เท่ากับ 6.929

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t - value) เท่ากับ 7.110

ด้านความอดทน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t - value) เท่ากับ 10.783

แบบวัดความมีวินัยในตนเองทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t - value) เท่ากับ 10.442 โดยทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. เกณฑ์ปกติ (Norms)

เกณฑ์ปกติของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง เมื่อสร้างโดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ปรากฏผลดังนี้

ด้านความซื่อสัตย์ คะแนนดิบตั้งแต่ 18 – 50 คะแนน ตรงกับค่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 0.06 – 99.93 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18 – T82

ด้านความรับผิดชอบ คะแนนดิบตั้งแต่ 21 – 50 คะแนน ตรงกับค่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 0.12 – 99.94 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T20 – T82

ด้านความเป็นผู้นำ คะแนนดิบตั้งแต่ 19 – 50 คะแนน ตรงกับค่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 0.06 – 99.56 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18 – T76

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง คะแนนดิบตั้งแต่ 16 – 47 คะแนน ตรงกับค่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 0.06 – 99.87 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18 – T80

ด้านความอดทน คะแนนดิบตั้งแต่ 8 – 40 คะแนน ตรงกับค่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 0.06 – 99.87 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18 – T80

เกณฑ์ปกติของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 108 – 225 คะแนน ตรงกับค่าเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 0.06 – 99.94 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18 – T82

อภิปรายผล

1. การประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบวัด

การประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบวัดความมีวินัยในตนเองโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) ต่ำกว่า 0.5 จำนวน 7 ข้อ และได้ปรับปรุงข้อความดังกล่าว ได้ข้อความจำนวน 80 ข้อ แล้วจึงนำไปใช้ทดสอบครั้งที่ 1

2. การคัดเลือกข้อความโดยการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัด

จากการทดสอบครั้งที่ 1 ปรากฏว่าข้อความส่วนใหญ่มีค่าอำนาจจำแนกเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นเพราะแบบวัดได้ผ่านการประเมินคุณภาพขั้นต้นโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ทั้งการประเมินความสอดคล้องระหว่าง พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านย่อย และ นิยามความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน และการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับ พฤติกรรมบ่งชี้ โดยมีข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 8 ข้อ ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากความกำกวมและความไม่เหมาะสมของภาษาเป็นสำคัญ และผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อความเหล่านั้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง แล้วคัดเลือกข้อความที่มีคุณภาพในแต่ละด้าน เพื่อนำไปหาคุณภาพขั้นต่อไป จะเห็นว่าข้อความที่คัดเลือกไว้ทั้งหมดมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.978 ถึง 17.237 แต่ละข้อมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับค่ากล่าวของ เอ็ดเวิร์ด (1957 : 153) ที่กล่าวไว้ว่า ข้อความที่ดีควรมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จากการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างโดย สมพร หลิมเจริญ (2537 : 62) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.00 ถึง 17.50 และการสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกัน โดย สุรดี อำนวยศิริสุข (2534 : 90) มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความ ตั้งแต่ 1.753 ถึง 16.953 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความมีวินัยใน ตนเองที่สร้างขึ้น

3. การหาคุณภาพของแบบวัด

3.1 การประมาณค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาคุณภาพของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยแยกเป็นรายด้านมีค่าตั้งแต่ 0.7966 ถึง 0.8910 และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.9616 ซึ่งถือว่าเป็นค่าความ เชื่อมั่นสูง สอดคล้องกับค่ากล่าวของ ล้วน และ อังคณา สายยศ (2543: 209) ซึ่งกล่าวไว้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นได้ แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างโดย สมพร หลิมเจริญ (2537 : 56) โดยเมื่อแยกเป็นรายด้านค่าความเชื่อมั่นจะมีค่า ตั้งแต่ 0.546 ถึง 0.742 ส่วนค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับจะมีค่าเป็น 0.9190 และแบบทดสอบวัดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกัน ที่สร้างโดย สุรดี อำนวยศิริสุข (2534 : 95) ค่าความเชื่อมั่นจะมีค่าตั้งแต่ 0.477 ถึง 0.825 จะเห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับมีค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียงกับค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความมีวินัยในตนเองที่สร้างขึ้นในครั้งนี้

3.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known – Group Technique) โดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบประเมินความมีวินัยในตนเอง ที่ประเมินโดยผู้บังคับบัญชา กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่รู้จักว่าเป็นผู้ที่มีความมีวินัยสูงและต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มตัวอย่าง และใช้การทดสอบที (t - test) ทดสอบ ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความมีวินัยในตนเองระหว่างกลุ่มที่มีความมีวินัยในตนเองสูงกับกลุ่มที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำนั้น ปรากฏว่าค่าความตรงเชิง โครงสร้าง (t - value) เมื่อแยกเป็นรายด้านมีค่าตั้งแต่ 7.110 ถึง 10.783 และรวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 10.422 โดยทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ฉะนั้นแบบวัดที่สร้างขึ้นในครั้งนี้มีความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีค่าใกล้เคียงกับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างโดย สมพร หลิมเจริญ (2537 : 64) เมื่อแยกเป็นรายด้านมีค่า ตั้งแต่ 3.222 ถึง 8.471 และรวมทั้งฉบับมีค่า เท่ากับ 6.599

4. เกณฑ์ปกติ (Norms)

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ โดย ใช้ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 รวมกับข้อมูลจากการทดสอบครั้งที่ 3 ได้ จำนวน ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 796 คน เพื่อนำคะแนนดิบ (Raw Score) คำนวณค่า เปอร์เซนต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบหาคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score)

การแปลผลคะแนนโดยใช้คะแนนที่ปกติ กระทำได้โดยการเทียบว่าคะแนนดิบที่แต่ละคนได้ตรงกับคะแนนที่ปกติเท่าไร ให้แปลผลคะแนนตามเกณฑ์ของ ชาวล แพร์ตกุล (2520 : 20) โดยใช้ช่วง 1 S.D. แบ่งระดับความมีวินัยในตนเองของผู้สอบเป็น 5 ระดับ ดังตัวอย่างการแปลความหมายของคะแนนจากแบบวัดความมีวินัยในตนเองทั้งฉบับ ต่อไปนี้

ตั้งแต่ T 65 หรือ สูงกว่า แปลว่า มีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูงมาก

คือช่วงคะแนนดิบ ตั้งแต่ 206 – 240

ตั้งแต่ T 55 - T 65 แปลว่า มีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง

คือช่วงคะแนนดิบ ตั้งแต่ 187 – 206

ตั้งแต่ T 45 - T 55 แปลว่า มีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับกลาง

คือช่วงคะแนนดิบ ตั้งแต่ 162 - 187

ตั้งแต่ T 35 - T 45 แปลว่า มีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับต่ำ

คือช่วงคะแนนดิบ ตั้งแต่ 123 – 162

ตั้งแต่ T 35 หรือ ต่ำกว่า แปลว่า มีความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับต่ำมาก

คือช่วงคะแนนดิบ ตั้งแต่ 48 - 123

หากผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35 , T45 , T55 , และ T65 แล้วให้เลื่อนผู้สอบนั้นไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

สำหรับการแปลผลจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) เมื่อสามารถเทียบได้ว่าคะแนนดิบของผู้สอบคนนั้นอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ใด หมายความว่า ผู้สอบนั้นจะมีระดับความมีวินัยในตนเองสูงกว่าจำนวนผู้สอบอื่น ๆ อยู่ร้อยละ “เปอร์เซ็นต์ไทล์” ของจำนวนผู้สอบทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ผลสอบของผู้สอบคนหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 หมายความว่า ผู้สอบนั้นจะมีระดับความมีวินัยในตนเองสูงกว่าผู้สอบอื่น ๆ ร้อยละ 75 ของจำนวนผู้สอบทั้งหมด

การแปลความหมายของคะแนนจากแบบวัดความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน ก็ใช้เกณฑ์เดียวกันนี้

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างแบบวัดความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบวัดจริยธรรมในด้านอื่น ๆ หรือสำหรับประชากรอื่น ๆ
2. ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจสามารถนำแบบวัดความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจไปใช้ในการวัดความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจ เพื่อทราบระดับความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจ ซึ่งสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานนั้นๆ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้แบบวัดดังกล่าวเป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะของตัวแปรที่จะส่งผลต่อระดับความมีวินัยในตนเองของ ข้าราชการตำรวจได้ต่อไป
3. ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานีเท่านั้น ดังนั้นในการนำแบบวัดความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจไปใช้กับประชากรที่แตกต่างออกไปควรรหาเกณฑ์ปกติใหม่สำหรับแปลผลคะแนนจากการทดสอบ
4. ในการนำแบบวัดความมีวินัยในตนเองของข้าราชการตำรวจไปใช้ควรดำเนินการตามคู่มือการใช้อย่างเคร่งครัด